

ikke fandt mig foranlediget til at imødegaa den paa anden Maade, end sleet er.

Winther: Det er en Selvfølge, at hvad jeg udtaler, er blot, hvad jeg selv personlig mener, thi jeg staaer aldeles ikke i nogensohelst Forbindelse med Andre, som vilde kunne berettigede mig til at udtale mig paa Andres Vegne. Jeg skal dernæst bemærke, at jeg finder det ganske naturligt, at det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) opfatter Forholdet mellem Rigsraadet og Rigsdagen saaledes, som han idag har udtalt. Vi have jo ved flere Leiligheder erfaret, at han har denne Mening, men det er ligesaa bekjendt, at der er Andre, som have en anden Mening. Jeg kan i saa Henseende beraabe mig paa, hvad der er blevet udtalt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) ved en tidligere Leilighed, hvor han endogsa meente, at Rigsdagen skulde have Ret til umiddelbart at være Thænder haver af Bevillingsmyndigheden i sin fulde Udstrækning, saasnart Rigsraadet var ophørt at bestaae paa lovlig Maade, og navnlig saasnart Freden var sluttet, saaledes som man maatte antage, at den vilde blive, og som det nu ogsaa virkelig har vist sig, at den er bleven. Altsaa fra den Side, hvortil det ærede Medlem hører, kan man aldeles ikke forundre sig over, at det Ønske er fremkommet at give Rigsraadet et Forspring, for at det kunde udøve et Tryk paa Rigsdagen, naar Forfatningsforholdene komme til at ligge for. Jeg skal imidlertid aldeles ikke udspinde denne Forhandling; thi angaaende dette Punkt, om Forholdet mellem de to Forfatninger, og de to Repræsentationer, som ere dannede i Henhold til dem, er der allerede blevet ført flere udførlige Forhandlinger i denne Sal, og jeg skal ikke reise dem paany. Jeg vil blot for mit Vedkommende erklære, at jeg anseer det for en uheldig Forholdsregel, som man her har forlangt; men da Regjeringen har havt den almindelige Mening i Thinget at støtte sig til med Hensyn til at faae denne Sag frem, saaledes som den foreligger, saa vil jeg heller ikke stemme imod at give den forlangte Bemyndigelse, da det vilde være aldeles unyttigt, og der

ikke vilde opnaaes Noget ved en saadan afvigende Stemmegivning. Det Æneste, jeg har tilsigtet med min Udtalelse, er altsaa blot, at jeg vilde forvare mig imod at faae nogen Deel i, at et saadant Stridt som det nærværende bliver gjort.

Da Ingen videre begjærede at høre sig, gik man til Afstemning over Sagens Overgang til 2den Behandling, som eenstemmig blev vedtagen med 68 Stemmer.

Formanden: Skjøndt jeg efter den Forhandling, som har fundet Sted, formoder, at der ikke vil blive stillet Ændringsforslag til Sagens anden Behandling, saa skal jeg dog gjøre opmærksom paa, for det Tilfælde, at Noget vilde stille Ændringsforslag, at saadanne maae indleveres i Bureauet inden Iaften Kl. 9; jeg agter nemlig at sætte anden Behandling af Sagen paa Dagsordenen for imorgen.

Man gik derefter til den tredje Sag paa Dagsordenen, som var: Fortsættelse af første Behandling af „Udkast til Lov om Gjennemførelsen af Offentlighed og Mundtlighed i Strafferetspleien samt Indførelse af Nævninger i Misgjerningsfager og i Sager, der reise sig af politiske Lovovertrædelser.“

Formanden: Jeg skal meddele, at jeg har faaet Underretning om, at Justitsministeren endnu er tilstede i et Statsraads møde, og jeg skal derfor udsætte Forhandlingerne i et Dvarteer, for at jeg kan faae Underretning om, hvorvidt der er Udset til, at han kan komme tilstede her.

Efter et Ophold bemærkede

Formanden: Jeg skal nu gjenoptage Mødet. Jeg har modtaget Underretning fra Justitsministeren om, at han ved Tilstedeværelse i Statsraadet er forhindret fra at komme tilstede, og ikke endnu kan bestemme, til hvilken Tid han kan indfinde sig i dette Møde. Jeg skal derfor ikke lade